

**ГІГІЄНИЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА ВПЛИВУ КРЕДИТНО-МОДУЛЬНОЇ СИСТЕМИ
НАВЧАННЯ СТУДЕНТІВ-МЕДИКІВ НА СТАН ЇХ ЗДОРОВ'Я ЗАЛЕЖНО ВІД ФОРМИ
ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ**

Коробчанський В. О., Завгородній І. В., Коробчанський П. О.

Харківський національний медичний університет, Кафедра гігієни та екології № 1

Метою нашого дослідження було вивчення поширеності хронічної захворюваності **серця** студентів вищого медичного закладу, які займаються в групах спортивного вдосконалення **за** кредитно-модульною системою. Усього було проаналізовано дані 90 студентів-медиків цієї категорії та зафіксовано 116 спостережень. Було виявлено, що найбільш поширеною патологією **серця** студентів-медиків, які займаються в групах спортивного вдосконалення, є хвороби ока та **придаткового** апарату (усього 20,7 %), далі за поширеністю йшли розлади психіки та поведінки (усього 8,6 %).

хвороби шкіри та підшкірної клітковини (усього 6,9 %), хвороби сечостатевої системи (усього 6 %), хвороби ендокринної системи, розладу харчування та порушення обміну речовин (усього 6 %), та хвороби системи дихання (усього 5,2 %). У 38,8 % випадках при спостереженні реєструвалась відсутність патології у студентів цієї категорії.

Потім було проаналізовано дані щодо поширеності хронічної захворюваності серед студентів вищого медичного закладу, які займаються за традиційною формою фізичного виховання (контрольна група) та є адекватною групою порівняння з даними студентів-медиків, які займаються в групах спортивного вдосконалення (піддослідна група). Усього було проаналізовано медичні картки 93-ох студентів-медиків цієї категорії та зафіксовано 165 спостережень. Було виявлено, що найбільш поширеною патологією серед студентів-медиків, які займаються за традиційною формою фізичного виховання, є хвороби ока та придаткового апарату (усього 24,2 %), далі за поширеністю йшли розлади психіки та поведінки (усього 19,4 %), хвороби шкіри та підшкірної клітковини (усього 9,7 %), хвороби системи дихання (усього 9,1 %), хвороби ендокринної системи, розладу харчування та порушення обміну речовин (усього 8,5 %), та хвороби сечостатевої системи (усього 5,5 %). У 14,5 % випадках при спостереженні реєструвалась відсутність патології у студентів цієї категорії.

При порівнянні даних, отриманих при аналізі хронічної захворюваності між групою студентів-медиків, які займаються в групах спортивного вдосконалення та студентів-медиків, які займаються за традиційною формою фізичного виховання, було виявлено достовірні відмінності за кількістю зареєстрованих випадків розладів психіки та поведінки ($8,6 \pm 2,60$ % у піддослідній групі та $19,4 \pm 3,08$ % у контрольній групі, $P < 0,01$), та кількістю студентів-медиків, у яких захворювань на момент обстеження не було ($38,8 \pm 4,52$ % у піддослідній групі та $14,5 \pm 2,74$ % у контрольній групі, $P < 0,001$).

Останнім етапом нашого дослідження була мета зробити порівняльний аналіз поширеності хронічної захворюваності серед студентів-медиків, які займаються в групах спортивного вдосконалення, студентів вищого медичного закладу, які займаються за традиційною формою фізичного виховання, та серед загальної кількості студентів вищого медичного навчального закладу. Порівняння проводилося за таким показником, як відсоткова кількість зареєстрованих випадків хронічних захворювань. Виявилось, що достовірна різниця є між показниками студентів з груп спортивного вдосконалення та студентів, які займаються за традиційною формою фізичного виховання ($P < 0,001$), між показниками студентів, які займаються за традиційною формою фізичного виховання та показниками загальної кількості студентів вищого медичного навчального закладу ($P < 0,001$). Достовірної різниці між показниками студентів з груп спортивного вдосконалення та показниками загальної кількості студентів вищого медичного навчального закладу виявлено не було ($P > 0,05$).

На основі даних, отриманих за результатами нашого дослідження, можна зробити такі висновки:

1. Серед студентів-медиків з груп спортивного вдосконалення рівень хронічної захворюваності істотно нижчий, ніж у групі студентів-медиків, які займаються за традиційною формою фізичного виховання.

2. Студенти-медики, які займаються за традиційною формою фізичного виховання, мають потребу в корекції існуючих навчальних програм з метою підвищення рівня їх здоров'я та зниження поширеності хронічної патології.